

Chambre des Représentants

SESSION 1975-1976.

4 FÉVRIER 1976.

PROPOSITION DE LOI

instituant une incompatibilité entre les fonctions de bourgmestre ou échevin d'une commune importante et l'exercice d'un mandat parlementaire.

AMENDEMENT
PRESENTE PAR M. GRAFE.

INTITULE.

Modifier l'intitulé comme suit :

« Proposition de loi instituant une incompatibilité entre les fonctions de bourgmestre ou échevin d'une agglomération ou d'une commune et de président d'une commission d'assistance publique et l'exercice d'un mandat parlementaire ».

Article 1.

Remplacer le premier alinéa de l'article 68bis par ce qui suit :

« Art. 68bis. — Les bourgmestres et échevins d'une agglomération ou d'une commune et les présidents d'une commission d'assistance publique ne peuvent être membres d'une Chambre législative ».

JUSTIFICATION.

Les arguments judicieux repris dans l'exposé des motifs de la proposition de loi de M. Colla requièrent, dans une saine logique, que l'incompatibilité s'exerce tant pour un collège d'agglomération que pour tous les membres de l'exécutif d'une commune, quelle que soit l'importance numérique des habitants.

Voir :

739 (1975-1976) :

- N° 1 : Proposition de loi.
- N° 2 à 4 : Amendements.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1975-1976.

4 FEBRUARI 1976.

WETSVOORSTEL

tot instelling van een onverenigbaarheid tussen het ambt van burgemeester en schepen in een belangrijke gemeente en het lidmaatschap van een van de wetgevende Kamers.

AMENDEMENT
VOORGESTELD DOOR DE HEER GRAFE.

OPSCHRIFT.

Het opschrift wijzigen als volgt :

« Wetsvoorstel tot instelling van onverenigbaarheid tussen het ambt van burgemeester of schepen in een agglomeratie of gemeente en het ambt van voorzitter van een commissie van openbare onderstand en het lidmaatschap van een van de Wetgevende Kamers ».

Artikel 1.

Het eerste lid van artikel 68bis vervangen door wat volgt :

« Art. 68bis. — De burgemeesters en schepenen van een agglomeratie of van een gemeente en de voorzitters van een commissie van openbare onderstand kunnen geen lid zijn van één der Wetgevende Kamers ».

VERANTWOORDING.

De oordeelkundige argumenten die wij terugvinden in de toelichting bij het wetsvoorstel van de heer Colla leiden logischerwijze tot het besluit dat de onverenigbaarheid zou moeten gelden zowel voor een agglomeratiecollege als voor alle leden van het uitvoerend orgaan van de gemeente, ongeacht het aantal inwoners.

Zie :

739 (1975-1976) :

- N° 1 : Wetsvoorstel.
- N° 2 tot 4 : Amendementen.

Le but des fusions des communes n'est-il pas, du reste, de rendre toute nouvelle entité communale plus autonome, plus forte et plus responsable.

La suppression de la barrière arbitraire de 30 000 habitants apporte en outre un avantage et supprime un inconvénient majeur :

1° l'interdiction totale des cumuls favorise une participation d'un plus grand nombre de citoyens à la vie publique;

2° il serait malsain que le Parlement de demain compte un nombre important de bourgmestres ou échevins provenant exclusivement de petites communes, alors que les représentants des villes et communes moyennes et grandes en seraient exclus. Les décisions du pouvoir législatif risqueraient rapidement d'être gravement influencées par cette distorsion créée au détriment des grandes villes et des communes de plus de 30 000 habitants.

La formule empirique d'interdiction des cumuls limitée au critère de « plus de 30 000 habitants » est insuffisante, et, à la limite, arbitraire. Seule l'interdiction généralisée pourrait atteindre les buts intéressants poursuivis.

J.-P. GRAFE.

Ch. NOTHOMB.

M. PLASMAN.

Is het doel van de samenvoegingen van gemeenten trouwens niet aan elke nieuw gevormde gemeente meer zelfstandigheid te geven, sterker te maken en met meer taken te belasten ?

De opheffing van de willekeurig bepaalde grens van 30 000 inwoners houdt trouwens een voordeel in en ruimt een belangrijk nadeel uit de weg :

1° het volledige verbod op de cumulatie werkt een grotere deelneming van de enkeling aan het openbaar leven in de hand;

2° het ware ongezond dat het toekomstige Parlement in zijn midden een groot aantal burgemeesters of schepenen van uitsluitend kleine gemeenten zou tellen en de vertegenwoordigers van de middelgrote steden en gemeenten ervan zouden uitgesloten zijn. Het gevaar bestaat dat de beslissingen van de wetgevende macht spoedig sterk zou worden beïnvloed door deze vertekening, ten nadele van de grote steden en gemeenten met meer dan 30 000 inwoners.

De beperking van de empirische formule van het cumulatieverbod tot de gemeenten met « meer dan 30 000 inwoners » geeft geen voldoening en is zelfs willekeurig. Alleen een algemeen verbod zou de nagestreefde interessante doelstellingen kunnen verwezenlijken.